

"KELEIVIS"
GERIAUSIAS VISUOMENISKAS LAIKRAŠTIS.

Taipina gražiausius aprašymus, moksliskus straipsnius, juokingas apsakas, tinkamas kiekvienam žmogui, kuodaugiau žinių, juokų ir t. t. „Keleivis“ išleis kas ketverias, kaina metams \$1.50. Adresuokite:

A. Žvingilas,
P. O. Box 3222,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly

represents over 50,000 Lithuanians in New England States. Best advertising medium. Executes all kinds of Job and Book Printing in foreign languages. All Communications should be addressed:

A. Žvingilas,
Post Office Box 3222
Boston, Mass.

No 37

Boston, Mass. Rugsejo 10 d. September 1908 m.

Metas IV

IS RUSIJOS.

Papai prieš Tolstojų.

Peterbugas, 8 d. Rugsejo. — Iš prieštasties apvaikščiavimo Tolstojaus jubilėjaus, „švenčiausias sinodas“ apskelbė aplinkraštį, kuriame išskelbia garsų filozofą, kaip be dievį ir betikį. Tolstojus, kaip kiekvienas tyrinėtojas ir misionierius, netiki tokias paikystes, kaip pragaras, posmerinės kančios ir t. t. Popai negaledami Tolstojui daroditi neteisybės, o matydami, kad jo diktrina smarkiai veikia ant jaunomenės, išskelbė jį.

Popų aplinkraštis skamba maz daug siteip: „Tolstojus išsispyrė išganytojaus ir yra atskalonu; nuo 1901 metų priguli prie pagonų. Tikinti stačiatikiai turi lenkties nuo tokio žmogaus iš tolo, jei nori išgelbėti savo dušią nuo bausmės dievo“.

Tas atsišaukimas likos perskaitytas žmonėms visose cerkvėse. „Švenčiausias sinodas“ butinai nori atitraukti tamsių minių atydą nuo ti karo mokslo šviesos ir pažinimo teisybės. Net atžagareiviskas laikraštis „Novoje Vremia“ sukritikavo „Švenčiausiojo sinodo“ pasielgimą ir sulygino su pasielgimu šventos inkvizicijos. Rusija privalo guodoti genijų Tolstojų, bet ne ignoruoti — sako „No voje Vremia“.

Barbariškas įsakymas.

Peterbugas, 5 Rugsejo. — Visi universitetų profesoriai ir rando mokyklų mokytojai visoj Maskolijoje vakar apturėjo nuo apšvietimo ministerio įsakymą, kuriame jis, ministeris, liepia išstoti iš konstitucijinių demokratų (kadetu) partijos, kurie tik prie jos priguli, kitaip ministeris grėsia prašalinimu visų profesorių ir mokytojų nuo vietų.

Šiandien praneša, kad daugelis profesorių patis atsiskė nuo tarnystės, bet iš savo partijos neišstoję.

Prie katedrų partijos priklauso beveik visi profesoriai ir mokytojai universitetų ir moksloinių.

Už kankinimą kalinių pasmerkti kalėjiman.

Dorpatas, Latvijoje, 5 Rugsejo. — Už žvėrišką kankinimą politiškių patikaltelių, vietinis teismas pasmerkė vienoms metams kalėjiman vieną oficerį ir 6 kalėjimo prižiūrėtojus.

Apiplesimas izdlninko.

Charkovas, 5 Rugsejo. — Vakari burys plėšikų užpuolė čia ant gelzkelio izdlninko, kuris vežė iš banko pinigų izmokejimui gelzkelio durbininkams ir viršiniukams algų. Nežiūrint ant stiprios apsaugos sudėtos iš kareivių ir policijos, plėšikai

atėmė visus pinigus.

Laikė užpuolimo kėlo didelės saugos. Iš apsaugos užmušta 2 kareivių, iš užpuolikų — vienas. Kiti su pinigais pabėgo.

Apiplesė „Božja materi“.

Tambovas, 1 Rugsejo. — Nežinomi „mošennikai“ išiveržė nakties laiku į šventą vėnuolyną ir apiplesė „božja materi“. Iš ornato dievo motinos išlūpinėti visi briliantai ir auksas. Nuostolių jai pridūrė ant 80,000 rub. su viršum.

Riaušės kalėjime.

Kišinevas. — Šiomis dienomis vietiniam kalėjime kėlo didelės riaušės, kurios tęsėsi apie 3 valandas. Visuose kambariuose viskas buvo dauzomas. Dauzomos sienos, dauzomi pečiai, o plytos mėtomos per langus į sargybą. Vienam kambaryj suversta į kruvą visi šienikai, apipylta juos žibalu ir ozdegta. Kiaušėse dalyvavo apie 500 žmonių, tame skaitliuje ir moterų. Mėna, kad mierių tų riaušė — išsilauzi per langą iš kitos pusės kalėjimo ir laike to triukšmo pabėgti. Kada pradėjo iš lauko kareiviai per langus saudyti, kaliniai nurimo. Kaip praneša, aukų šiur kartu nebuvo.

ŽINIOS IS VISUR.

Gaisras Japonijoje.

Tokio, 5 Rugsejo. — Mieste Niagata vakar kėlo gaisras, kuris praryjo su viršum 4000 gyvenamų namų. Niagata stovi prie didelio nusto ir turtinių žibalo šaltinių ant rytinio pakraščio salos Handu.

Kalinių kerštas.

Kalkuta, Indija. — Neseniai čia likos suareštuota 30 indų su metimą bombų, tame skaitliuje ir tulas Gossana, kuri suimtieje kaltino už išdavimą valdziai jūjų suokalbjo ant Indijos vice-karaliaus, Minto. Nors Gossanas gynynei, kad jis esąs nekaltas, bet to niekas neklausė ir jis likos savo draugų sušaudytas kalėjime.

Japonijos svetingumas.

Tokio, 8 Rugsejo. — Laikė sekančio atsilankymo Suvienuytų Valstijų laivyno Japonijoje, Amerikos jurininkams bus leista važinėti už dyka gelzkelio, tramvajais, dykai įžanga į teatrus ir t. t. Oficeriams Mikados valdzia pagamius tam tikrus vežimus važinėti po miestus, mokės visas rokmadas viešbučiuose ir abelnai stengsis, kad Suvienuytų Valstijų svečiai būtų Japonijoje geriau užganėdinti, negu kur kitur laike savo kelionės.

5 d. Rugsejo, laivynas Apleido Australiją, o 17 Spalio pribus Japonijon. Kiekvienas jurininkas

gaus sidabrinį medalį ant atminties jo buvimo žemėje tekančios saulės; oficeriai gaus tokius medalius auksu, jų liepta padaryti 2,000.

160.000 žmonių šaukia duonos.

Glasgow, Škotija, 9 d. Rugsejo. — Minia iš 400 alkanų darbininkų bandė prieiti prie miesto valdybos namo, kur buvo valdininkų posėdis. Kadangi duris buvo uždarytos, bedarbiai kėsinosi jas atidaryti spēka, bet pribuvę policijos skyriai išblaškė darbininkus, nė vieno vienok neareštuojant.

Darbininkai buvo susirinkę ir norėjo prieiti prie miesto valdybos darbo prašyti.

Darbininkų rajonuose išlipinta ant kampų gatvių proklamacijos, kuriose pasakyta, kad vienam tik Glasgow mieste randasi 60,000 suaugusių ir 100,000 vaikų šaukiančių duonos ir grėsiančių sukilimais, jei miestas nepasirūpins duoti pagelbą.

Revolucioierių ultimatum.

Tabrizas. — Persijos revolucioieriai pastatė savo šachui ultimatum [galutines išlygas], kuriame reikalauja pilnos amnestijos (palinosavi-mo kalinių), greito sušaukimo parlamento ir išgijimo iš Tabryzo ir Teherano visų re-akcionistų. Dėl atsakymo revolucioieriai davė šachui penkias dienas laiko.

Kitos žinios iš Persijos ateina, kad skyrus liberališkųjų natsuidų, traukia iš Nuddejos Persijon, idant drauge su liande apskelbti šachui šventąją karę.

Kruvinas mušis revolucioierių su šacho kareiviais.

Peterbugas, 8 Rugsejo. — Čia atėjo iš Persijos žinia, kad Satar-čhanas, vadas Tabryzo kariumenės turėjo smarkų mušį su šacho armija, kuri norėjo apgulti miestą ir priversti revolucioierius pasiduoti. Šacho generolas, Aiu-Davleha, likos atmuštas. Nuostoliai iš abiejų pusių siekia 800 vyrų užmuštų ir sužeistų.

Moterų kongresas.

Geneva, Šveicarija, 3 d. Rugsejo. — Užvakar čia prasidėjo metinės tarybos Tarp-tautiškos Moterų Valdybos, kuri likos suorganizuota Chicago moterimis 1893 metuose, laike visosvietinės parodos, atsilavusios Chicagoj. Šiandien jau yra 7,000,000 suorganizuotų moterų, reprezentuojančių visas dalis svieto. Šiametinės tarybos apsirubėziuos tikrai išdirbimu plano didžiojo moterų kongreso, kuris turės vietą atei-nančiuose metuose Torontoj, Kanadoj.

Mustynė čekus vokiečiai, Vieną, 8 d. Rugsejo. —

Tarp čekų i vokiečių čia eina nuo senų laikų kova ant tautiškų pamatų. Užvakar kilo net kruvinas mušis. Čekai užpuolė ant vokiečių su akmenimis ir pradėjo mušti. Vokiečiai su įpykimu ėmė turėtis, tuom tarpu įsimaisė policija ir žandarai, kurie užvokiečius užstojo ir čekus durtavais išvaikė.

IS AMERIKOS.

Amerikos socialistai su mumis.

Gal visiems lietuviams jau zinoma, kad New Yorko kalėjime sėdi latvių revolucioierius, Jonas Purens, kurį caro budeliai nori išgauti jį dėl pakorimo. Protestavo prieš tai tik išeiviai, bet kada teismas nusprendė jį Maskolijai išduoti, tuomet prieš tokį juodašimtišką nusprendimą pakėlė balsą ir amerikiečiai, tik zinoma ne kapitalistai ameriekiečiai, bet susipratę darbininkai, t. y. socialistai, kuriems visi lygūs: zydas, rusas, lenkas, latvis, ir t. t.

Socialistiskas savaitraštis „The New York Socialist“ patalpino peticiją rinkimui parašų ir straipsnių, kurį čia išvertęs paduodu žodis į žodį.

Antgalvis to straipsnio skamba:

„Lai Rooseveltas išgirsta jūsų balsą“.

„Kitoj skiltyje šito puslapio mūsų skaitytojai ras formą peticijai dėl apginimo Jono Jonevo Paureno, rusi-ko revolucioieriaus, kurį caro valdzia nori gauti atgal ir savo nagus ir kurį Suvienuytų Valstijų komisioierius Shields liepė gražinti vardu išdavimo sutarties padarytos tarp Grovero Clevelando ir Aleksandro III.

„Padaryti įstatai tarp-tautiškų tiesų, kad ypotos kaltinamos už politiškus nusidėjimus negali būti išduodamos. Ir pagirtinu dalyku buvo Suvienuytų Valstijų, Didziosios Britanijos ir Šveicarijos, kad tos trys šalys prisilaikė tų įstatų ir duodavo prieglaudą žmonėms, kurie kovoją despotiškose kraštuose už sugriovimą tyroni-škos valdzios ir įvykdnimą visuomeniškos laisvės. Po slėgimu prusiškojo militarizmo Šveicarija nuzeminimo savę civiliznoto pasaulio akys per išdavimą carui vyrų ir moterų, kurie dirbo del Rusijos liuosybės, ir kuriuos už tai patvaldytė norėjo nugalabinti. Iki šiam laikui Didziosi Britanija ir Suvienuytos Valstijos vis atsisakydavo lošti pėdsekšunų rolę rusiškai patvaldytėi. Komisioieris Shields pirmutinis užmanė, idant mes visai apleistumėm šitą vyrišką poziciją ir, kada caras reikalauja sugražinimo drausaus „maistininuko“, siųsti jį atgal del kankinimo ir mėsiniėjimo, kaip buvo su tukstanciais praityj.

„Kas tik skaitytų faktus Paureno išdavimo bylos — arba skaitytų vien tik akto ištrauką perstatytą rusi-škos valdzios — su-prastų, kad užmetamos Pau-renui „piktarystės“ buvo tik dalis tų blizgančių sukilimų Pabaltijos krašto žmonių 1905 1906 metuose, apie kuriuos visa Amerika skaitydavo su simpatija ir laukdavo jų pasėkmės.

„Paurenas yra „krimina-listas“ caro akys, lygiai teip pat, kaip Garibaldi buvo kriminalistu akys Italijos engejų 50 metų atgal; lygiai kaip Kossuth buvo kriminalistu akys Ungarijos pri-spandėjų; kaip Carl Schütz ir Franz Sigel, du ištikimiausi ūkesai Suvienuytų Valstijų buvo kriminalistais akys Prūsų slėgėjų; kaip daugelis airių, kurie čia rado prieglaudą, buvo skaitomi kriminalis-tais Airijos despotų. Rusi-koji valdzia skaito Paureną dabar kriminalistu lygiai ant tų pačių pamatų, kaip Anglijos valdzia 1776 metuose kaltino Jurgį Washingtoną, Samuelį Adamsą, Joną Hancocką ir Henry Patricką kriminalistais.

„Ar privalo žemė Washingtono ir Patricko, Hancocko ir Adamso, siųsti vyrą ant mirties, kuris narsiai kovojo už įvykdnimą savo tėvų-nėj tokios laisvės, kokia čia mes naudojames? Komisio-ieris Shields sako T e i p. Mes kreipiamės į liaudį ir kviečiame atsakyti N e, kad ir prezidentas Rooseveltas tu-rėtų išgirsti.

„Rusijoj žmonės kaltina mi už dalykus priešingus valdziai, neturi tiesų prie prisiegdintųjo teismo. Tris-ket virtos Rusijos yra visuomet po kariškoms tiesoms. Kele-tas Paureno draugų kovojų už Pabaltijos kraštą — jo „sapiktadariai“, kaip caras vadina — buvo nugalabinti ne per istarmę kokio nors pa-prasto teismo, bet per pas-merkimą kariškojo teismo. Ir tai yra teisybė valdiško pa-ludijymo, išnešto iš debatų, rusiškos dumos, kad kalėji-muose visuomet vartojamos tortūros privertimui kalinių prie „išpažinties“ arba vien tik del užganėdinimo keršto caro brutalų.

„Ar privalo Suvienuytos Valstijos išduoti žmogų ant tragiškos žaismės teismo prie šitokių sąlygų? Komisioj-ieris Shields sako T e i p. Mes kreipiamės į jį, skaitytojai, kad prezidentas išgirstų bal-są iš milijono krutinių N e, kuris pergales nusprendimą Shields'o ir Paurenas paliks laisvas.

„Skaitytojai, kiekvienas iškirpkit šitą peticiją ir pri-klejokit ant lakšto popieros. Pasirašykite ant jos. Duokit pa-sirašyt visiems savo kaimy-nams. Duokit pasirašyt vi-siems savo unijos nariams. Duokit pasirašyti dirbtuvių

draugams. Rinkit parašus kiek tik galit. Siųskit ant paduoto adreso ir imkit kit-tas kopijas ir vėl rinkit para-sus.

„Lai Baltasai Namas patvins tuose peticijuose. Nea-bejokite, kad prezidentas ne-atkreips atydos.

„Ir vienlaik statykit rezaliuciją į savo unijas, į kliu-bus ir draugystes, kur tik prigulit. Aiškinkit savo są-nariams ką tas dalykas rei-škia, o jie maloniai ją priims. Kada bus priimta, žiūrėkit, kad sekretorius išsiųstų ją į Washingtoną.

„Ir kalbėkit apie Paure-no bylą kur tik jūs neitumet. Rašykite laiškus į dienraščius savo miestuose, į republiko-nų laikraščius, demokratų, į bažnytinis, darbininkiškus ir kitus, kokius tik galite pa-siekti, sakydami jiems, ką jus manote apie tą pėdsekšun-ų žaismę ir kviesdami juos kelti prieš tai protestą.

„Paurenas netu-ri grįžti. Mės nepa-stosime kraujo to caro sebrais. Ame-rikaturai pasilikti prieglauda prispa-ustiams. Skaityto-jai, darykite savo pridermę“.

Žemiauseka peticija, kurios čia delei stokos vietos negalė-jome patalpint.

Isviso to straipsnio ma-tom, kaip karštai Amerikos socialistai už mūsų išeivius užstoja, aštriai nupeikdami savo valdzios susiartinimą su Rusijos tyronu ir kviesdami prieš tai protestuoti visus Amerikos darbininkus.

Šuvis Rooseveltui praėjo pro galvą.

Praėjusioj subotoj, 5 d. Rugsejo, grįžtant Rooseveltui namo, jau netoli nuo Oys-ter Bay iš krūmų kupsto pa-sigirdo revolverio šuvis, o kul-ka nublizgė Rooseveltui pro galvą. Tadas su savo „džen-telmenu“, kurį jis visuomet ima su savim kasdien pasijo-dinėti, šoko raiti į krūmyną, iš kur išejo šuvis, bet nieko tenai nerado. Negalėjo teipgi nieko suprasti, ar tas šuvis buvo paskirtas T. Rooseveltui, ar tik išnetyčių teip pasi-taikė.

Vakar netoli prezidento relidencijos šnipai suėmė žmo-gų, turinti tuščią revolverį ir durklą. Jis padavė savo vardą iškart kaip S. Patrick, pas-kui tvirtino, buk esąs John Conghlin.

Ant sklypelio popieros jo kisenijuje atrasta sekan-čio turinio užrašas:

„Ji buvo vyresnioji mo-teriskė ir ji ėjo keliu, kol pa-sieko didelį medį, kur ji sovė vyrą. Aš stovėjau palei elek-triškos šviesos stulpą, kuomet ji tai darė“.

Iš to gavasuktingo rašte-lio policija nieko negali su-prasti. Policijoj jis pasakė,

kad esąs iš Bostono ir pėk-šias nuejęs į Oyster Bay, N. Y., pamatyti Rooseveltą. Ka-da policija užklauskė, kam jam Rooseveltas reikalingas, jo atsakymai buvo neaiškūs ir sumaišyti. Kaip vėliau iš-siaiskino, jis jau dvi savaiti, kaip dingio iš namų. Policija mėna, kad tai bus greičiau beprotis, negu „anarchistas“.

Mokyklos atdaros.

Boston, Mass., 9 Rugsejo. — Šiyr Bostonas atidarė 321 mokyklą. Po vasarinės vakacijos apie 110,000 vaikų apieis miesto gatves. Sutalpi-nimui šitos milžiniškos armi-jos atidaryta 16 vidutinių, lo-tyniškų ir aukštesnių mokyk-ly, tame skaitliuje ir mecha-niškos aukštesnės ir vaizbos mokyklos, 65 gramatiskiosios, 150 pradinių ir 90 auklė-vių (kindergartens). Abelnas skaitlius mokytojų žemesnė-se mokyklose (Public schools) širyt, kada jos atsidarė, — 2,900.

Apvaikščiojimas Labor Day.

Boston, Mass., 9 Rugsejo. — Praėjusį penadėlį Bosto-no miestas skambėjo nuo tri-mitų ir bugnų. Visos darbi-ninkų organizacijos ir unijos su vėliavomis ir muzika mani-festavo didesneis gatvėmis iš vieno miesto galo į kitą, o diena buvo graži ir šilta ir vi-sa gamta, rodėsi, „džiaugiasi šypsoi, matydama, kaip auga ir vystosi darbo žmonių galy-be“.

Kiekviena unija, kiekvie-na brolia ir organizacija ne-sė arba vežė simbolą savo profesijos.

Vežėjai ėjo su botagais, kas reiskia jųjų amatą. Barz-daskučiai ėjo baltai apsidėję. Sinkoriai [bartenders] su bal-tais žiurkštais. Virėjai ir pa-tarnautojai vežė didelį tar-nautojų knypką su užrašu: „Mes tikim į sątaiką“. Skal-bėjai turėjo ant aukštai pa-taisyto vežimo skalbenčias mergas. Duonkepiai vežė milžinišką kepalą duonos — 12½ pėdų ilgio, 3 pėdų auk-ščio ir 358 svarus sunkumo.

Pašventinimas Lietuviškos bažnyčios.

So. Boston, Mass. — Ant Labor Day čia atsilbuvo pa-šventinimas vietinės lietuviškos bažnyčios, ant kurios su-vaziavo, rodos, iš vienuolikos miestelių įvairios lietuviškos draugystės. Bostoniečiai sve-čius sutiko ant gelzkelio sto-ties su muzika, o nuo tenai susiriktavę su viršum 2,000 vyrų su 23 vėliavomis ir 9 be-nais atėjo pas bažnyčią. Po pašventinimų parapija iške-lė pė bažnyčia baliuką, kur svečiai galėjo nusipirkti sau užkandžių ir gerimo. Apmat-sinę troškulį ir alkį, nuėjo visi į Bostoną, kur buvo su-remtas didelis balius su mu-zika ir šokiais.

SANVAITINIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Išima kas ketvergas

Boston, Mass.

Kaštuoja ant metų \$1.50 c.

I užmarę \$1.25 c.

Rašydami Redakcijai, adresuokite

A. Žvingilas,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Norėdami atsilankyti atsiųskite ant

28 W. Broadway

South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,

So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:

On 1 inch once \$1.50

On 1 inch one month \$1.00

On 1 inch one year \$10.00

All communications should be

addressed to:

A. ŽVINGILAS,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

"ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER"

FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST

OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER

THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,

1879.

— Good morning, Maikė!
— Kodėl nekaltai lietuviškai, tėve?

— Kam čia lietuviškai? Juk aš ne grinorius. ....

— Ar tau rodosi, kad tik tie grinoriai vadina, kurie gryną savo kalbą vartoja? Ne, tėve. Teip mano tikrai neis lavinti žmonės, ypač mūsų tautiečiai, gimę ir augę kaimuose arba girioje; jie apart darbo valgio ir miego daugiau nieko nėra matę ir daugiau nieko nežino. Atvažiuojantys žmonės Amerikon nusiperka juoda žiuponą, skrybę, užsideda baltą apykaklę, išmoka pasakyti good morning, sure, ollright, ir jau pastoja amerikoniškai; o vėliau atvažiusius vadina nieko nežinančiais grinoriais.

Kad teip ir reikia, Maikė. Kitas atvažiuojantis nemoka nė angliskos kalbos, nė pažįsta šios šalies, o pradeda sėdėti amerikonus mokinti. Ir kaipgi tokį grinorių nevadinti?

— Ar gi tan rodosi, kad tik mokėdamas angliską kalbą žmogus gali būti protingas? Ar be angliskos kalbos žmogus negali žinti Amerikos istorijos ir konstitucijos? Ar gi be angliskos kalbos žmogus negalima mokytis? Anglų kalbą tik anglams reikalinga, nes jie kitokios nemona.

— Bet visgi angliską kalbą reikia mokėti čia gyvenant.

— Beabejonės, tėve, jai reikia butinai mokėti: vienok negalima ja teršti lietuvišką kalbą. Paziūrėk, ar dar ko teip savo kalbą vokiečiai, švedai, francuzai? Ne! O vienok jie yra daug daugiau guodojami, negu lietuviai.

— E-e! ko čia mums barties, vaikė; tegul šneka kaip kas nori, o mums užtenka savų reikalų. Aš ve dabar esu labai keblam padėjime ir nežinau, kaip iš jo išsirangeti. Nors tu per jausmas, kad tau apie tokius dalykus pasakoti, bet vis gal galėtum duoti kokią patarimą.

— Klysti, tėve. Visuomenės reikalai yra svarbesni, negu vieno žmogaus, todėl

mės turim rūpintis daugiau visuomeniškais, negu savo ypatingais reikalais. Vienok savęs ir negalima užmiršti: todėl, jei turi koki klausymą, galim jį apsvastyti.

— Aš turiu, vaikė, labai svarbų dalyką, tik man samata tau sakyti.

— Sarmatytis reikia tik nedorų darbų, kaip antai: meluoti, kita neteisingai apsimelzti, be reikalo ant žmogaus užpuolūnėti, savo artumui už ką nors keršyti ir taip toliaus; bet savo reikalą gali drąsiai pasakyti.

— Aš, vaikė, pažinau seną mergą ir teip ji mane išmylejo, kad aš apie ją tik ir sapnuoju. ....

— Tai reiskia, kad tu ją irgi pamylėjai.

— Teisybė, vaikė, ji man teipgi pradėjo rūpėti ir .... ir nežinau, ką dabar daryti. ....

— Tai apsivesk, tėve.

— Toks patarimas man labai patinka, bet nėra galimu. .... aš pinigų neturiu nė sudylio cento, ji teipgi neturtinga: o be pinigų kaip apsigyventi?

— Man rodos, kad apsigyventi nei pinigų reikia, bet meilės: o jeigu jį vienas kitą mylite, tai kam dar pinigų reikia?

— Matai, vaikė, tu dar jaunas ir apie tokius dalykus nedaug suprantai. Neturint pinigų iš meilės negalima naudotis: vien tik už šliubą reikia užmokėti 15 dolerių, o reikia juk ir vestuvės išleisti, kitaip niekas pas tavę ir neatėis: o kur da karietės? Ir kaip be pinigų pradėti gyvenimą? Juk ir pati nemylėsi. Ką dabar sakysi?

— Aš, tėve, sakysiu, kad jei tu pinigų neturi, tai kunigas šliubą duos uždyka, jis tavo apvertkų centų neimtu, kad ir siulytu, nes jis nuo parapijos gauna gerą algą, o patarnauti žmogui penkias minutes jam nesunku. Karietės tau visai nereikia, tu turi sveikas kojas ir gali pėkščias nueiti, o jei toli—galima ant staklamo nuvažiuoti. Pradėti gyventi tau nereikia, nes tu seniai jau gyvenai: tavo merga teipgi gyvena: tai kodėl gi jį apsigyventi negalėtum gyventi?

— Aš, vaikė, nesutinku su tavo nuomone. Pėkščiams eiti arba ant strykario važiuoti visai svodbai ir ką tai panašu? O šliubo, kaip tu sakai, už dyką teipgi nenorės duoti.

— Jeigu šiteip, tai policijoj gali išsiimti tam tikrą licenciją ir tuomet šliubo visai nereikės.

— Kaip tu šiteip drįsti man kalbėti? Ar tu nežinai, kad aš katalikas?

— Ar civiliskas šliubas užgina būti kataliku?

— Užgynti—neuzgyna, bet jis neturi jokios vertės, jis nesurisa į stoną moterystės: su tokiais šliubais žmonės nekuomet negali sugyventi, nes kaip tik susipeša—tuojais ir persiskiria.

— Šliubas, tėve, kaip man rodos, nekuomet negali žmonių surišti, jei meilė nerisa jų širdžių. Meilės jausmas yra žmogui prigimtas instinktas, bet šliubas nieko neturi bendro su prigimimu, tik prisavinta apeiga. Todėl, jeigu meilės tarp jų nebūna, jį gali imti dešimti šliubų ant savaitės, bet sugyventi negalės.

— Tai tu man rodyji gyventi be šliubo?

— Man tas visviena, tėve, kaip tu gyveni. Jei tau nieko nekaštus, gali imti šliubą, jis nieko blogo žmogui nepadar.

— Na tai aš su merga apie tai pakalbėsiu.

Rusija Amerikoje.

Keistas ir nesuprantamas dalykas!—pamislįsi skaitytojau. — Kaip gi Rusija gali būti Amerikoje? Bet jeigu nematei, o nor girdėjai apie sudrebinančias žydų skerdynes Odesoj, Homelyje, Kijeve, Kišineve, Baltstogėj ir kituose Rusijos miestuose, ir pamatytum juodveidžių skerdynę Springfielde, Ill., tai beabėjonės pamislytum, jog tu esi ne „laisvoj“ ir „kultūriškoj“ Amerikoje, bet juodašimtis-kioj Rusioj.

Kaip buvo jau „Keleivys“ savo laiku apie tai paminėjęs, Springfielde tulas juodveidis (nėgras) užpuolė ant baltveidės moteriškos ir nieko nekliudomas pabėgo. Ne-trukus policijai įtariamąjį užpuolimą suareštavo. Bet patvirtus, kad žmonės rengiasi jį atimti ir patį kaltininką nušaudyti, išgąbeno jį kitur. Išimtas „kultūriški“ amerikiečiai, kad auka išpruko, pradėjo abelna negrų skerdynę. Ir dėl nusidėjimo vienutės, tukstantai niekuom nekaltų juodveidžių turėjo teip baisiai nukentėti! Nukentėti vien tik dėl to, kad piktadaris buvo juodveidis, o juos gamta irgi tapacia spalva odos apdovanojo.

Kad springfieldiečiai užskriaudą vienos moteriškos prisotino žveriskus savo jausmus krauju ir asaromis tukstantų negrų, nukriaustojai nuo to nepalengvėjo. Jeigu už skriaudą vienos ypatos Springfieldo piliečiai dauže ir degino namus, naikino turtą, nužudė apie 60 suzeidė, kokią tad bausmę jiems reikėtų paskirti už skriaudas tukstantų nekaltų žmonių?

Nėra tos savaitės, kad amerikiečiai nesulindinotų kur nors juodveidžio. Žino apie tai ir valdžia, žino ir spauda, bet visi tyli, niekas nesiurpina apie panaikinimą tos bauriai išsiskėjusios rasinės neapykantos, to gyvuliško instinkto. Ir kaip čia naikinti tokius instinktus? Juk persekiot kitataučius—tai instinktas patrijoto, o Amerikos buržuazai, ar tai republika ar demokratija—visi patriotizmo idolą garbina. Kapitalistai ir jų vaddzia gerai žino, kad, kuris tikis į dievą—tas yra visuomet geras patriotas ir visuomet prieš savo patrijotą—kapitalistą nuolankiai lenkia sprandą ir pasiduoda jam su kaulais ir skura. Todėl negalima jų ir persekioti. Didelis ten daiktas, kad jankiai pasmaugia ant savaitės koki vieną ar porą afrikiečių? Nuo to juk kapitalistui pilvas neskauda!

Springfielde apjakę patrijotai tris dienas siautė: degino, laužė, žudė, šaudė, o valdžia „negalėjo“ sustabdyti. Bet reikėjo ką nors panašaus socialistams padaryti. .... masinės kauolės tuoj „tvarką“ įvykdintų. .... New York'e ant Union Square tulam žydėliui tik švis parakų pykstelėje ir tai kapitalistų policijai mindžiojo žmones arkliais ir skaldė lazdomis galvas. Mindžiojo todėl, kad ten nebuvo jankiai—patrijotai ir kapitalistų pataikunai, kaip Springfield'e, bet buvo alkani darbininkai. Jie susitarė tik pasiteirauti iš kur duonos gauti ir tai likos keblolika suareštuota ir susirinkimas išblaškytas. Bet tokių atsitikimų galima pilną laikraštį prirašyti ir tai dar gal nebūna.

Tai kapitalistų skerdynė darymo tiesos. Darbininkai turi dirbti, o kapitalistai naudotis; darbininkai turi ba-

dauti, o kapitalistai už juos valgyti; darbininkai turi lenkties—kapitalistai juos plakti. Kapitalistams nėra jokio įstatymo, varžančio jų sauvą ir istvirkiną. Kapitalistas gali nusukti, pavogti, apiplesti, užmušti ir jis bus didvyris, bet ne piktadaris. Ir kuo daugiau jis yra nusikraudęs, kuo daugiau asarų ir kraujo dėl jo išsiliejo, tuo daugiau jis yra guodojamas ir didesnę turi galybę.

Turtas—tai darbikinko praktikas. Išdirbimas turto neapseino vien tik su prakaistu, bet reikalauja daug gyvasčių ir kraujo. Ir kuo didesnis kapitalisto turtas, tuo daugiau jisai yra žmonės iščiulps prakaito, kraujo ir gyvasčių. Taigi kiekvieną milijonierį drąsiai galima pavadinti daugkart didesniu kriminalistu, negu Zilbersteinas, kuris New York'e, kaip turčiai sako, metęs bombą ir buvęs anarhistu.

Jeigu Zilbersteinas nebūtų numiręs, kapitalistai jį pakartų. Ir jeigu Zilbersteinas buvo vertas pakorimo, tai milijonieriams, kaip didesniems prasikaltėliams, pakorimo dar permazai.

Gal kitas milijonieris visai nesijaučia esąs kriminalistu, bet kad jo milijonai susideda iš žmonių skriaudų ir gyvasčių—tai faktas. Darbininkai sukrevo jam turtus, suteikė galybę, visuomet ganca nužeminimą ir panieką.

Juodveidžiai teipgi tokie pat darbininkai, teip pat dirba ir jaučia, bet kapitalistai ne augščiau juos laiko, kaip gyvulius. Valstijoj Delavare užgynė juodveidžių titulotą Mr. Mrs. arba Miss, nes tai—sako—įzeidžia baltveidžius. Bet ar juodveidžiai kalti, kad šiadien turi gyventi tarp tų samilingų amerikiečių? Juk jie pribuvo į Ameriką ne iš savo liūso noro: tie patys baltveidžiai juos čionai atvežė po prievartą ir čielus šimtmecius budami vergais, turėjo dirbti savo prispaudėjams kaip gyvuliais.

Kada tik pradėjo Amerikoj vystytis žemdirbystė, stakavo darbininkų. O darbininkų reikėjo daug ir pigių. Tuomet europiečiai pradėjo vežti Amerikon pavergtus Afrikoj nėgrus. Pirkėjų buvo daug. Pirminis transportas su juodais vergais atėjo 1620 metuo-se į Jamestown'ą, Virginioj. Nuo to laiko prasidėjo negyrais pirklystė ir jų vergija. Europietis apsigyvenęs, nupirkęs sau vergus laikydavo juos gyvulių vietoj. Priešino ir suklidavo juodieje, bet baltųjų ginklai greitai juos numalšindavo. Tik laikui bėgant ir kultūrai vystantis, vergija likos panaikinta, prie ko daugiausiai prisidėjo Lincolnas. Ir juodveidžiams pripazinta lygios tiesos su baltveidžiais.

Ką dabar Lincolnas pasakytų atsikėlęs ir pamatęs, kad jo iškovota juodveidžiams laisvė šiadien yra teip mindžiojama po kojoms? Kad jo paties sostapilė jankiai skerdynės nėgrus, kaip Maskolijoj „tikrieji rusai“ žydus ir kitus svetimtaučius?

Skerdynė pakelta dėlto, kad kraujo trokštanti springfieldiečiai negavo į savo rankas suareštuoto užpuolimą juodveidžio, bet dabar išsiskindavo, kad užpuolikas pabėgo, o suareštuotas visai kitas ir niekuom nekaltas nėgras.

Užkrečiamos ligos.

Priežastis užkrečiamų ligų yra mazyčiai gyvūneliai, vadinami mikroorganizmais,

kurie veisiasi žmogaus kūne ir naikina jį. Oda neperleidžia bakterijų, bet jeigu ji suzeista, gyvūneliai lengvai įstatymo, varžančio jų sauvą ir istvirkiną. Kapitalistas gali nusukti, pavogti, apiplesti, užmušti ir jis bus didvyris, bet ne piktadaris. Ir kuo daugiau jis yra nusikraudęs, kuo daugiau asarų ir kraujo dėl jo išsiliejo, tuo daugiau jis yra guodojamas ir didesnę turi galybę.

Turtas—tai darbikinko praktikas. Išdirbimas turto neapseino vien tik su prakaistu, bet reikalauja daug gyvasčių ir kraujo. Ir kuo didesnis kapitalisto turtas, tuo daugiau jisai yra žmonės iščiulps prakaito, kraujo ir gyvasčių. Taigi kiekvieną milijonierį drąsiai galima pavadinti daugkart didesniu kriminalistu, negu Zilbersteinas, kuris New York'e, kaip turčiai sako, metęs bombą ir buvęs anarhistu.

Jeigu Zilbersteinas nebūtų numiręs, kapitalistai jį pakartų. Ir jeigu Zilbersteinas buvo vertas pakorimo, tai milijonieriams, kaip didesniems prasikaltėliams, pakorimo dar permazai.

Kad tik pradėjo Amerikoj vystytis žemdirbystė, stakavo darbininkų. O darbininkų reikėjo daug ir pigių. Tuomet europiečiai pradėjo vežti Amerikon pavergtus Afrikoj nėgrus. Pirkėjų buvo daug. Pirminis transportas su juodais vergais atėjo 1620 metuo-se į Jamestown'ą, Virginioj. Nuo to laiko prasidėjo negyrais pirklystė ir jų vergija. Europietis apsigyvenęs, nupirkęs sau vergus laikydavo juos gyvulių vietoj. Priešino ir suklidavo juodieje, bet baltųjų ginklai greitai juos numalšindavo. Tik laikui bėgant ir kultūrai vystantis, vergija likos panaikinta, prie ko daugiausiai prisidėjo Lincolnas. Ir juodveidžiams pripazinta lygios tiesos su baltveidžiais.

Ką dabar Lincolnas pasakytų atsikėlęs ir pamatęs, kad jo iškovota juodveidžiams laisvė šiadien yra teip mindžiojama po kojoms? Kad jo paties sostapilė jankiai skerdynės nėgrus, kaip Maskolijoj „tikrieji rusai“ žydus ir kitus svetimtaučius?

Skerdynė pakelta dėlto, kad kraujo trokštanti springfieldiečiai negavo į savo rankas suareštuoto užpuolimą juodveidžio, bet dabar išsiskindavo, kad užpuolikas pabėgo, o suareštuotas visai kitas ir niekuom nekaltas nėgras.

Priežastis užkrečiamų ligų yra mazyčiai gyvūneliai, vadinami mikroorganizmais,

kurie veisiasi žmogaus kūne ir naikina jį. Oda neperleidžia bakterijų, bet jeigu ji suzeista, gyvūneliai lengvai įstatymo, varžančio jų sauvą ir istvirkiną. Kapitalistas gali nusukti, pavogti, apiplesti, užmušti ir jis bus didvyris, bet ne piktadaris. Ir kuo daugiau jis yra nusikraudęs, kuo daugiau asarų ir kraujo dėl jo išsiliejo, tuo daugiau jis yra guodojamas ir didesnę turi galybę.

Turtas—tai darbikinko praktikas. Išdirbimas turto neapseino vien tik su prakaistu, bet reikalauja daug gyvasčių ir kraujo. Ir kuo didesnis kapitalisto turtas, tuo daugiau jisai yra žmonės iščiulps prakaito, kraujo ir gyvasčių. Taigi kiekvieną milijonierį drąsiai galima pavadinti daugkart didesniu kriminalistu, negu Zilbersteinas, kuris New York'e, kaip turčiai sako, metęs bombą ir buvęs anarhistu.

Jeigu Zilbersteinas nebūtų numiręs, kapitalistai jį pakartų. Ir jeigu Zilbersteinas buvo vertas pakorimo, tai milijonieriams, kaip didesniems prasikaltėliams, pakorimo dar permazai.

Kad tik pradėjo Amerikoj vystytis žemdirbystė, stakavo darbininkų. O darbininkų reikėjo daug ir pigių. Tuomet europiečiai pradėjo vežti Amerikon pavergtus Afrikoj nėgrus. Pirkėjų buvo daug. Pirminis transportas su juodais vergais atėjo 1620 metuo-se į Jamestown'ą, Virginioj. Nuo to laiko prasidėjo negyrais pirklystė ir jų vergija. Europietis apsigyvenęs, nupirkęs sau vergus laikydavo juos gyvulių vietoj. Priešino ir suklidavo juodieje, bet baltųjų ginklai greitai juos numalšindavo. Tik laikui bėgant ir kultūrai vystantis, vergija likos panaikinta, prie ko daugiausiai prisidėjo Lincolnas. Ir juodveidžiams pripazinta lygios tiesos su baltveidžiais.

Ką dabar Lincolnas pasakytų atsikėlęs ir pamatęs, kad jo iškovota juodveidžiams laisvė šiadien yra teip mindžiojama po kojoms? Kad jo paties sostapilė jankiai skerdynės nėgrus, kaip Maskolijoj „tikrieji rusai“ žydus ir kitus svetimtaučius?

Skerdynė pakelta dėlto, kad kraujo trokštanti springfieldiečiai negavo į savo rankas suareštuoto užpuolimą juodveidžio, bet dabar išsiskindavo, kad užpuolikas pabėgo, o suareštuotas visai kitas ir niekuom nekaltas nėgras.

Priežastis užkrečiamų ligų yra mazyčiai gyvūneliai, vadinami mikroorganizmais,

kurie veisiasi žmogaus kūne ir naikina jį. Oda neperleidžia bakterijų, bet jeigu ji suzeista, gyvūneliai lengvai įstatymo, varžančio jų sauvą ir istvirkiną. Kapitalistas gali nusukti, pavogti, apiplesti, užmušti ir jis bus didvyris, bet ne piktadaris. Ir kuo daugiau jis yra nusikraudęs, kuo daugiau asarų ir kraujo dėl jo išsiliejo, tuo daugiau jis yra guodojamas ir didesnę turi galybę.

Turtas—tai darbikinko praktikas. Išdirbimas turto neapseino vien tik su prakaistu, bet reikalauja daug gyvasčių ir kraujo. Ir kuo didesnis kapitalisto turtas, tuo daugiau jisai yra žmonės iščiulps prakaito, kraujo ir gyvasčių. Taigi kiekvieną milijonierį drąsiai galima pavadinti daugkart didesniu kriminalistu, negu Zilbersteinas, kuris New York'e, kaip turčiai sako, metęs bombą ir buvęs anarhistu.

Jeigu Zilbersteinas nebūtų numiręs, kapitalistai jį pakartų. Ir jeigu Zilbersteinas buvo vertas pakorimo, tai milijonieriams, kaip didesniems prasikaltėliams, pakorimo dar permazai.

Kad tik pradėjo Amerikoj vystytis žemdirbystė, stakavo darbininkų. O darbininkų reikėjo daug ir pigių. Tuomet europiečiai pradėjo vežti Amerikon pavergtus Afrikoj nėgrus. Pirkėjų buvo daug. Pirminis transportas su juodais vergais atėjo 1620 metuo-se į Jamestown'ą, Virginioj. Nuo to laiko prasidėjo negyrais pirklystė ir jų vergija. Europietis apsigyvenęs, nupirkęs sau vergus laikydavo juos gyvulių vietoj. Priešino ir suklidavo juodieje, bet baltųjų ginklai greitai juos numalšindavo. Tik laikui bėgant ir kultūrai vystantis, vergija likos panaikinta, prie ko daugiausiai prisidėjo Lincolnas. Ir juodveidžiams pripazinta lygios tiesos su baltveidžiais.

Ką dabar Lincolnas pasakytų atsikėlęs ir pamatęs, kad jo iškovota juodveidžiams laisvė šiadien yra teip mindžiojama po kojoms? Kad jo paties sostapilė jankiai skerdynės nėgrus, kaip Maskolijoj „tikrieji rusai“ žydus ir kitus svetimtaučius?

Skerdynė pakelta dėlto, kad kraujo trokštanti springfieldiečiai negavo į savo rankas suareštuoto užpuolimą juodveidžio, bet dabar išsiskindavo, kad užpuolikas pabėgo, o suareštuotas visai kitas ir niekuom nekaltas nėgras.

Priežastis užkrečiamų ligų yra mazyčiai gyvūneliai, vadinami mikroorganizmais,

Priežastis užkrečiamų ligų yra mazyčiai gyvūneliai, vadinami mikroorganizmais,

Protas.

Žmogaus protas, pagal istoriją Bostonio ir daugelio kitų žinovų, yra nuveriamas ant svarščio. Proto skirtumas tarp įvairių tautų pasinaugusius nedidelis. Jis sviruoja tarp 49 ir 50 uncijų (apie 3 svarus). Moteriškė visuomet turi ant 10 nuošimčių proto nei tikrai 16 uncijų (lygiai viena svarą).

Proto organizmas susideda iš 300,000,000 nervinių gyslelių, iš kurių susinaudoja ir pragaista 3,000 kiekvieną minutą. Kas 60 dienų pas žmogų įvyksta vis naujas proto organo žmas.

Jeigu žmogus gyvena sunkiose sąlygose, be atsilisio, tai protas jo puola. Po 50 m. amžiaus abelnai jau kiekvieno žmogaus protas nuopula po 1 unciją kas 10 metų.

Taigi matom, kad išauklėjimui didesnio proto butinai reikalingos geros sąlygos gyvenimo, reikalingas pasilinksinimas ir geras atsilis.

Jei kuri tauta gyvena didesniuose varguose už kitas, ta visuomet žemiau stovi protiška už kitas.

Mūsų tauta stovi pirmoj eilėj tamsesniųjų. Priežastim to tamsumo—yra skurdas ir vargai, kokiais apdovanojo mūsų likimas.

Vieni priversti dirbti ilgą laiką ir aikvoti energiją proto ir kūno, kiti per tamsumą savo užsiimam bauriais darbais ir laiką praleidžia ant savo nenaudos; neturi kada atsakančiai pasilsėti nė pasistiprinti, ir tokiu būdu demoralizuojasi dar labiau. Ir kuomet kitos tautos atsizymi dideliais išradimais ir vosokiais pagerinimais, lietuviai atsizymi tik girtuoklyste ir muštynėmis.

Pastaruoju laiku tarp Bostono lietuvių jaunomenės labai įėjo madon lankymas, taip vadinamų, hotelių, teisingiaus pasakius—namus paleistuvystės ir nederbybių. Ten praleidžia brangų atliekamą laiką ir sunkiai uždirbtus pinigus. Labai dažnai girdėtis, kad vienam dinogo iš kišenius 50 dol., kitam 100, trečiam dar daugiau; paskui klausinėja rodos, ką bedaryt netekęs pinigų? Bet ką čia galima daryti! Eik daugiau uždirbti ir daugiau į šitokias vietas nesilanky.

Pagaliaus netik jaunomenė, bet ir vedę žmonės dažnai ten lankosi.

J. B. Burnett.

ISPUDIS.

Panedėlio rytas šiltas, gražus; nesigirdi paprasto ratų beldimo ir „trūkimo“, nesigirdi ir fabriko staugimo.... Tai darbininkų šventė—Labor Day.

Saulutė maloniai šviečia išilgai tiesio, kaip styga, Brodway, tarsi norėdama pris-

linksminti pajudusius ir susiraukėjusius nuo prakaito ir dulkių darbininkų veidus. Žmonės renkasi bureliais, snekučiuojasi ir vėl skirstosi. Visi jie neramūs, o akys jų žiūba ir laksto į visas puses; aiškiai matyti, kad jie ko tai laukia, jieško....

Apie 10 valandą šaligatviai visai užsipyldė.... Vėdai jų visų beveik pažįstamo tipo, tipo lietuviško. Kalba, girdėtis, daugiausiai apie pašventinimą So. Bostono lietuviškos bažnyčios, apie procesiją, kuri eisianti per Broadway; kiti skundžiasi, kad nuo 8-10 mėnesių darbo jau neturi, neturi iš ko gyventi. Daugiausiai jų sudžiūvę ir susitraukę, tik kur nekur pamatysis su išsiptusiu raudonu veidu ir atsičiūsu pilvu.

Štai ir procesija eina. Priešakyj vienas joja raitas su cilindriu, persijuojęs mėlyn su žibučiais kardais kaspinu, pa-kui benas, o toliau.... su plikais kardais kareiviai!... Ką tas reiskia?... Ar čia jau kraujo praliejimas bus? Žmogudystė prasidės O, pasipiktinimas! Bet reikia nors istolo žiūrėti, kas bus toliau. Bet o! kaip baisus ir šiurkštus reginys! Jis man primena Rusijos budelius kazokus.... jie teipgi su plikais kardais vaikščiojavo.... O! net šiurpuliai perbėgo; rodos ir kraują matau.... Bet ne, tai no caro budeliai, tai mūsų tautiečiai; tai ne kraujo praliejimas, bet paroda!.... Pašventinimas mūsų lietuviškos katalikiškos bažnyčios; štai iš vienuolikos miestų suvažiuo draugystės.... ir vėl man klausymas veltiasi: kam tie kardai? Ką jie reiskia? Prie religijinių apeigų žmogudystės įrankiai, rodos, nereikalingi.... Ar gali gi tas patikti Dievui, kuris pasakė: ne e-n-z-m-u-s-k-i? O kadas juk reiskia—u-z-m-u-s-k-i? Ne tik vien kardai, bet aprėdai teipgi kareiviški ir niekas to visko už dyką nedavė, viską reikėjo skolinti arba pirkti, o tas kaštuoja vis tuos prakaito aplietus centus. Ir kam to visko reikia ir ką tas reiskia? Ant mūsų niekas neužpuolinėja ir ginties nereikalaujam.... O gal tai surengta su mierin išliuosavimo Lietuvos iš po Maskolijos jungo? bet apie panašius dalykus tik mazi vaikai tegali kalbėti. Nejaugi tai būtų dėl grazumo ir papuošimo? Nejaugi ir mūsų dvasiškieji karės dievą garbinutį, jei pavelyjo dalyvauti bažnytinėj iškilnėj žmogudžių pamėgdžiotojams? Tokiu būdu reikėjo paprašyti valdžios bent poros surudėjusių kaunuolių, tuomet dar daugiau galėtų pasigėrėti. Bet kokios tai reikia sąžinės, kokių jausmų gerėtis ir garbinti tokius pasibaurėtinus ir slykščius daiktus, ant kurių tik pažiūrėjus kraujas gyslose užšalala ir siausiasi plaukai? Kas yra baiesnio už mirtį? o žudymo įrankis tikrai mirtį teriskia!

St. Michelson.

IŠ LIETUVOS.

Lietuvių paroda Berlyne.

Prūsų lietuviai rengia Berlyne pradžioj laikpriešmėn. parodą visokių lietuviškųjų išdarbių, ypač moteriškųjų. Berlyno moterų draug. „Frauen Gewerbe“, kurios viršininke pra Grovienė von Šlieben (iš rytinių Prūsų), yra prižadėjusi parūpinti velniutą butą, skelbti, reklamuoti, ir susaukti tam tikrą komitetą iš Berlyno aristokratų bei mokslininkų. Parodos tikslas dvejojamas: 1) paruoti lietuviškuosius rankų išdarbus ir tuo suteikti pelną lietuviams išdirbėjams, o 2) parduoti bus

Prūsų lietuviai rengia Berlyne pradžioj laikpriešmėn. parodą visokių lietuviškųjų išdarbių, ypač moteriškųjų. Berlyno moterų draug. „Frauen Gewerbe“, kurios viršininke pra Gro

nesunku, nes mūsų audeklai Vokiečių labui pageidaujami ir Lietuvių muzėjus Tilžėje turi iš to gerą pelną. 2) Parodoje ras taipojau vietų neparduotini originališki senovės rūbai bei namų rykai plačiamjam svetui parodyti senosios lietuvių kultūros bei dailos laipsnį.

Taigi parodos tikslai geri. Tik abejotina, ar gana medžiagos bus pristatyta, nes dabar kuniečiai laukę darbais užimti. Galėtų atsitikti, kad pirmoje parodos dienoje būtų mažne viskas išparduota ir parodos tikslas tik išdailės tebatų atsiėktas. Todėl labai veltina, kad iš Didžiosios Lietuvos būtų parodai medžiagos surinkta ir prisųsta. Visi, kas supranta šios parodos naudą, galėtų išdailę surinkti ir tad juos kruvojai atsiųsti į Tilžę (iki 15 d. Spalio) iškur bus siunčiami Berlynan. Prie kiekvieno daikto reikia nurodyti kam priklauso, ir kaina mažiau kurios negalima parduoti.

Kreipties dėl parodos reikia į mane šiuo adresu: Dr. Gaigalaitis in Prokuls, Ostpreussen. Aš visus daiktus parodai nuvešiu Berlynan ir pats prižiūrešiu, kad viskas būtų parduodama tikromis savininkų nurodytomis kainomis, bei kas neparduotina išatsakančią vietą atgal gražinsiu. Kas jokių nebus, tik reikės daiktus Tilžėn, arba Klaipėdon pristatyti.

Prinami bus visoki darbiai, audeklai (ploni), abrusai, staltiesės, servietai, lovydangalai, išadyti marškiniai, žiurštai, škepetos, užvalkalai, marginės pirštinės, juostos, kasės, maukės, išrašyti sienų dangalai ir t. t., priegtam visokie namų rykai, ūkio prietaisai [mazame formate]; taip jau ir dailos daiktai, paveikslai, fotografijos ir kas tam lygu. Taigi tautiečiai rinkite parodai išdirbinius!

Prasom visų laikraščių šį straipsnį perspaudinti.
D-ras Gaigalaitis.

PUMPENAI. [Pan. pav.] Pumpėnų valsč. Adomavos sodz. žmonės turi dau bylų su Adom. dvarinuko savininku, Karalevičium, dėl ganyklų, žemės, miško ir t. t. Tas bylas veda garsus kun. Stakelį, kuriam Adomava yra gimtinė vieta. Tačiau bylos nekaip sekasi valstiečiams, daug jų pralošė. Iš to kilęs didelis piktnis tarp dvaro ir sodžiaus, kuris kartais apsi-reiskia labai biauriai. Taip, nežinia kieno prikalbinti sodiečiai įskundė valdžiai Karalevičiaus sūnų, Mykolą, būk esąs revoliucionierius. Šį įskundimą padavė valdžiai kunigo brolis Jonas Stakelė, o kitus užrašė liudininkais. Įskundime J. St. sako, kad M. Karalevičius 1905 m. kėlęs valstiečių sujudimą, laikęs pralabas, uždaręs monopolį, atstątes rusus mokytoją ir raštininką, dalinęs atsišaukimus, liepęs nemokėti mokesčių, turis šautuvų, revolverių... Beto St. pataria, kaip prankiausia padaryti krata, apstoti namus ir t. t.

Todėl liepos 19 d. Pasvalio pristavas su sargybiniais darė pas Karalevičius krata, įsakuodamas ginklų ir uždraustų raštų. Pasiėmė vieną šautuvą, — Beto konfiskavo kelius „Žarijos“ ir „Juokdario“ numerius; paėmė keliolika rankraščių, kurių dalis jau atspazdiuota laikraščiuose, kita dar ne. Konfiskavo ir kelius 12 metų P. Karalevičiaus

nupieštus paveikslus apie V. Dumą, policiją ir t. t. Daugiau nieko nerado.

Po kratai policija nuvyko į Adomavos sodžių, kuriam klausinėjo įskundime nurodytų „liudininkų“, būtent: antrą kunigo brolį Joną Stakelę, Juozą Stakelę, Mykolą Čeponį, Antaną (Jurgio) Čeponį ir kitą Antaną [Jokubo] Čeponį. Kaip ir galima buvo laukti, liudininkai „patvirtino“ tai, kas įskundime ant M. K. prirašyta.

Pompėnų skriaudų aidas.
Is „V. Ž.“

NAUJI RASTAI.

„Revoliucijos giesmės“, prirengtos vyrų chorams ant dviejų, trijų ir keturių balsų. Formatas 11x14 colių. Toj knygoj telpa visos svarbesnės revoliucijos ir tautiškos dainos. Rekomenduojama chorams ir kiekvienam mylėtoju dainų. Kas prisijus 35 cent. stempoms, tas gaus „Revoliucijos giesmes“.

Turtu ir Taida „Keleivio“, 28 W. Broadway, So. Boston, Mass.

„Kerštinga meilė“, tragedija 3 aktuose, iš šeimyniško gyvenimo. Parašė F. Juskauskienė. Kaina 10 c. Turtu ir spauda „Keleivio“, 28 Broadway, So. Boston, Mass.

„Čigonas“, parašė J. Matijunas. Labai juokinga ir užimanti knygutė, kaštuoja tik 5 c. Kas prisijus 7 c. stempoms, tas gaus „Čigoną“.

Turtu ir spauda „Keleivio“, 28 Broadway, So. Boston, Mass.

„Nauja skaitymui knyga“, lietuviškos mokslo, literatūros, dailės, trečia, su paveikslais. Spauda ir lešos „Kataliko“, 3244 So. Morgan st., Chicago, Ill.

„Cicorius Domicijonas ir kasėjai katakumbose“, istoriškas apsakymas laikinose krikščionių persekiojimuose, pagal lenkų kalbą P. B. Turtu ir spauda „Kataliko“ 3244 So. Morgan st., Chicago, Ill.

„Lietuvių parapijų mokykloms šiaurinėje Amerikoje Lementorius“. Sutaisė S. P. Tananevičė. Lešos ir spauda „Kataliko“, 3244 So. Morgan st., Chicago, Ill.

„Vėjinis Malunas“, pagal lenkišką P. B. Turtu ir spauda „Kataliko“, 3244 So. Morgan st., Chicago, Ill.

„Geležinkelis“, pagal svetimus rašinius parašė K. Stiklėlis. Turtu ir spauda „Kataliko“, 3244 So. Morgan st., Chicago, Ill.

Redakcijos atsakimai.

M a z a m S u n u i. Nors ir prašote, vienok talpinti į laikraštį negalima, nes tamistot straipsnyje nieko nepasakyta. D i d ž i u m a vadina si didesnė dalis skaitliu arba masoje; m a z u m a gi — mažesnė dalis. Nuo to paeina žodžiai: „mazumiečiai“ ir „didzumiečiai“. Apie neteisingą pasivadimą „didzumiečiai“ — ne mūsų dalykas.

Z. J. iš Valparaiso. Tamistos veikalėlis „Vakaras“ mums nebuvo atsakantis; pasiutėm į „Tėvynę“. Ištarim širdingą ačiū už pasidarbavimą.

L a i s v a m L i e t u v i u i. Labai dėkavojam tamistai už darbštumą, bet kadangi apie panašius dalykus jau buvo daugią rašyta, tai atkartoti neužstoma. Padėdam archyvan.

Š a r k o s V a i k u i. Korespondencija į laikraštį netinka.

P i u s u i N a i k o l i n i. Netilps.

Žodis Tikinčiojo.

(Parašė gudiškai Lamenne, vertė F. L.)
(Tąsa.)

Taigi paliuosukite tas teip brangias tiesas, paliuosukite savo puslėtas rankas.

VII

Tas atsitiko tamsioj naktj. Bezvaigdis dangus slogino žemę, tarsi juodas akmuo, kurs spaudžia palaidoto kapą. Visur buvo tyku ir niekas nedarkė tos mariningos tykumos, tik retkarčiais skraidė ant kaimų ir miestų koks tai navatnas ošimas, panašus į lengvą plėnuojimą sparnų.

Naktis, rodėsi, dar labiau tamo ir kiekvienas jautė, kaip kraujas gislose stropiai bėgiojo ir širdis skaudėjo. Tuom kart vienoj salėj, išsklotoj juodais kaurais, matėsi raudona šviesa; ant 7 geležinių kedžių sėdėjo 7 karunuotai žmonės, apsitaisę brangenybėmis, ant jų galvų žėrėjo karunos. Viduryj salės stukojo sostas, padarytas iš žmonių kaulų, o žemai, vietoje suolo, drypojo parverstas kryžius: priešais sostą stovėjo stalias padirbtas iš juodo medžio, ant kurio buvo pastatytas indas su putojančiu raudonu krauju, o šale gulėjo žmogaus galvos kiautas.

Septyni karunuotai sėdėjo nuliudę ir užsimastę, retkarčiais jų įdubusios akys žibėjo judosiška šviesa.

Štai vienas iš jų atsikėlė ir kripodamas prisitartinęs prie sosto primynė koją kryžių. Drebulys perbėgo ver jo visus sąnarius ir vos neapalpo. O kiti žiūrėjo tylėdami ir nesijudino iš vietos, tik ant jų persikreipusių lūpų matėsi nežmoniškas juokas.

Tas, kurs vos neapalpo, pagriebė pripildytą krauju indą, prisipylė iš jo į kiautą ir išgėrė.

Tasai atsigėrimas, tarsi, pastiprino jį, ir jisai pakėlęs galvą gargaliuojančiu balsu suriko: „Lai bus prakeiktas Kristus, įvykdinęsis ant žemės laisvė!“

Kiti šeši karunuotai pasikėlė ir atkar-tojo tą patį: „Lai bus prakeiktas Kristus, davusis žemei laisvė!“

Potam jie posenovei susėdo ant savo geležinių kedžių, o pirmasis kalbėjo: „broliai, ką turim veikti, kad žmonyse užgesinti laisvės jausmus? Juog visiems jau aišku, kad mus viešpatavimui artinas jau galas. Vieninteliu darbu, ką mes galim nuveikti, — tai užkirsti kelią laisvei; dabar kiekvienas iš mūsų tegul paduos savo įnešimą, ką jis išranda tam tikslui geru.“

„Aš iš savo pusės galiu perstatyti senąją rodą: prieš atsiradimą Kristaus ar dryso kas prieštaraut mumis? Jo tikėjimas prapuldė mus. Panaikykim jo tikėjimą.“

„Teisingai! Panaikykim tikėjimą Kristaus“, atsakė visi.

Antras priejęs prie sosto, paėmęs žmogaus kiautą, pasisėmė kraujo ir išgėrė tarė:

„Reikia panaikyti visą mokslą ir laisvą mislį. Mokslas veda prie ištobulinimo to kas mumis yra priešinga, o vienoda mintis visuomet pasirengus sukilti prieš mus, arba prieš prispaudimą.“

„Teisybė, panaikykime mokslą ir laisvą mislį“, — atkartojė visi.

Sekdamas anuodviejų pavyzdžiu, trečias prabylė:

„Paversim mes žmones į gyvulius, per atėmimą nuo jų mokslo ir laisvos minties, ir tuom mes nuveiksime daug, bet dar ne viską. Teip žmonės, kaip ir gyvuliai turi jausmus ir pavojingus mums palinkimus. Netbutinai reikalinga sutaisyti teip, kad viena tauta negirdėtų balso kitos; tas labiausiai reikalinga laikuose sukykimų vienu žmonių, kad jų pavyzdžiu nesektų kiti. Tegul nė jokios žinios jiems nedaeina.“

Visi atsakė: „Teisingai. Tegul nė žinios nedaeina jiems.“

Toliaus ketvirtas kalbė:

„Mūsų reikalai priešingi reikalams žmonių. Ieigu jie susivienys dėl apsigynimo prieš mumis, tai kaip mumis veikti toliaus? Pagal manęs, dėl didesnio jų aprubėžiavimo, suskystykime juos. Sutverkime kiekvienai kunigaikštystei, kiekvienam miestui ir kiekvienam kaimui skirtingus įstatymus su visai priešingomis tiesomis kitų provincijų miestų ir kaimų įstatymams. Tokiu būdu visi neužges vienas kito ir negalės vienytis vieni su kitais prieš mus.“

Visi užtvirtino: „Suskystykime vardan viešpatavimo, nes jų vienybė mus prazduo.“

Penktasis dvigubai prisipylė kraujo į žmogaišką kausą ir, ištušinęs jį, kalbėjo:

„Aš pagirin visus tuos sumanymus; jie geri, bet neuteiktini. Paverst žmones į gyvulius — tas gerai. Bet apart to, tuos gyvulius reikia laikyti didžiausioj baimėj, už maziausį pasipriešinimą bausti be pasigai-

lėjimo ir kankinti kuoziauriausiai, jeigu nenorite, kad ankščiau ar vėliau jie mumis iškeptų. Atminkite, budelis — pirmutinis ministeris gero kunigaikščio.“

Ir vėl visi atsakė: „Teisingai. Budelis pirmutinis ministeris gero kunigaikščio.“

Toliaus šeštąs kalbė:

„Aš teipgi pritariu kuogreičiausiai įvykdimui didžiausių neišvengimų būsimų. Vienok atminkime yra gausūs žmonės, kurie nesibaigina kankinimų.“

„Ieigu jūs norite lengvai valdyti žmones, privalote lepinat saldviilugyste. Geradarystė dėl jų suvisai nereikalinga, ji išnaudoja spēką. Mēs išnaudokime ją pasi-leidimui.“

Visi jam atsakė: „Teisingai, ištvyrkime žmones ir siurbkime jų spēkas.“

Ant galo septintasis atsigėręs kraujo iš žmogaiškio kauso, priminęs koją kryžių tarė: „Šalin Krystų! Nuo šios valandos išsankiame karę mirties, karę amžiną tarp mūsų ir Jo. O dėl geresnio suvadziojimo liaudies malonėkite priimti mano įnešimą: reikia papirkti tarnaujančius Krystui turtu, garbe ir valdininkyste.“

„Tegul jie vardan Krystaus liepia žmonėms klausyti mūsų visuose reikaluose.“

„Žmonės jų klausys ir nuolankiai lenksies, o mūsų valdžia bus daug drutesnė, negu pirmiau.“

Ir visi užtvirtindami atsakė: „Teisingai, papirkim tarnaujančius Krystui.“

Akies mirksnyj žibintuvus šviečiantis salėj užgeso, o karunuotai išsiskyrstė tamsumoj.

VIII

Jeigu jums čia ant žemės pasilikty gyvent viso tik viena diena, tai stengkitės ir tą praleisti sutikime; nė matot ant ko pasiryzę jūs išnaudotojai. Pats Jezus milėjo artimą iki paskutinių gyvenimo savo dienų.

Užtaigi ir šis mylėkite brolius savo, gyvenančius šiam pasaulyj, mylėkite iki galui savo gyvenimo.

Meilė nepailstanti, meilė neišsibaigs. Ji gyvena ir visados lankysis ten, kur ją kviečia; kuo daugiau ją išnaudoja, tada tik ji išduoda vaisius.

Kas myli savę labiau brolio savo, toks neyra vertas Krystaus, toks negyvas dėl brolių savo.

Jeigu jūs atiduodate savo turtą, drauge atiduokite ir gyvastį savo, meilė sugrąžins viską.

Ištikro sakau jums: „pas mylintį širdyje viešpatauja rojus. Jis turi Dievą savyje užtai, kad Dievas — meilė.“

Sugadintas žmogus nemyli ir bepaliovis vaitoja. Jis nuo'oat kenčia badą ir ištroškymą; jo išveizda panaši ant išveizdos gyvatės, jis galėdams suėstų, kas tik jam pasitaiko ant kelio.

Meilė ilsiisi gilumoj teisingų dušių, tarytum rasa, kuri ilsiisi viduryj gėlės lapelių.

Taigi, kad jus zinotumet, ką reiškia meilė!... Jus turtingi, kalbate, kad mylite, o kiek brolių jūsų reikalauja duonos, palaikymui savo gyvybės, drabuzio uždengimui savo nuogumo, pastogės apsigyvenimui nuo audros, kuomet jūs gyvenate pūkinoose ruimuose ir nardotės ištekluose.

Jus valdantiejai sakote, kad mylite, o tuom laikų neišpasakytai daugybė ligonių nustojo pagelbos, miršta savo prastose gulyklose, kiek nelaimingų vaitojų nerasdami nė vieno kas palengvintų jų nelaimę. Kiek mažų kūdikų drebančių nuo šalčio vaikščioja iš vieno kaimo į kitą melsdami turtingųjų nors trupinių nuo jų stalo ir negauna nieko.

Jus kalbate, kad mylite savo brolius; pasakykite kaip elgtumėtės, jeigu nekęstumete jų?

Aš sakau jums, kad kiekvienas kursai gali pagelbėti savo vaitojančiam broliui ir negelbsti — priešas jo; kiekvienas galintis pavalgydinti, o atsaisako suteikti maistą broliui savo — užmusėjas jo.

IX

Nedasileiskite apgaudinėt savę tuščiais žodžiais. Dangaus stengsis pertikrinti jums, kad tikrai esate laisvi, teip kaip parašyta jų ant popierinių lakštų ir apgarsinta ant visų kryželių.

Laisvė tai neapgarsinimas, kuriuos meto ant gatvių. Ji gyva spēka, kurią žmogus jaučia savyje ir aplink savę kaip apginęją jo šeimyniškų ir visuomeniškų reikalų.

Prispaudejas dengstantis jos vardu yra piktnesis už draskantį žvėrį, nes vergiją užkloja melu. Saugokitės tokiu, kurie kalba: „Laisvė, laisvė“, o patį savo pasielgimai naikina ją.

Ar jus renkate iš savo tarpo tuos, kurie valdo jums, liepia jums daryti tą, kas

(Toliaus bus)

„RAISTAS“ („The Jungle“)

Garsingoji knyga, išėjo lietuviškoje kalboje, kuri parašyta vieno iš geriausių Amerikos raštininku P. U. Sinclair'o, versta iš angliško originalo.

Raistas teip žingeidi ir visoj pasaulyj reikalaujama, kad jau išverta į 18 visokių kalbų. Mums tuom akysvėnė, kaip Amerikonas aprašo lietuvių, nuo išlipimo iš laivo ir visą gyvenimą Amerikoje kaip zerkole — perstato.

Ferskaitės Raista, geriaus pažinsi Amerikos gyvenimą, ne kaip daug metų čia gyvenęs, ir visų sukybių paslaptis; atrasi, kaip padaro apgavikai didelius pinigų er įvairių žingeidių dalykų. Daug kytrumo yra toj knygoj.

Raistas aiškiai parodo, kaip kapitalistai barbariškai apgaudinėja darbininkus, kaip suzaga jų moteris, suardo šeimynų gyvenimą, nustumia į paleisuvystę ir t. t.

Raistas didelė knyga dabar prekioja tik 1 dol.
Siunčiant pinigus adresuot:

J. NAUJOKAS,
Madison Sq. Sta. box 189, New York City, N. Y.

Kas vaziuoja Lietuvon!

laivakortes

\$28.00

Šiadien atsidarė naujas kursas. Prekės užimamos iki 21 dolerio per vandenį. Kas mano važiuoti į Lietuvą, tai dabar geriausia proga. Sifkortes pigios, oras šiltas, per vandenį važiuoti labai smagu. Skubinkit, nes neužilgo prekės vėl pakils. Vaziuodamas į Lietuvą arba norėdamas ką partraukti ir reikalaujamas šifkortes visumet kreipkitės į „KELEIVIO“ redakciją pas:

A. ZVINCILA,
28 Broadway, So. Boston, Mass.

MOTERIS IR MERGINOS!

Šiuomi jums pranešu, kad siuvu moteriškas dreses, kotus, jakutes ir t. t.; prietam dar išsiuvu dailias kvietkas, teip, kad ir pigiaus kaštuos, negu store pirkti ir gražiau atrodyt. Adresas šitoks:

Ona Baronaicintė,
303 W. 4th st.
So. Boston, Mass.

buvo rengiamas ant 7 d. Rug-sėjo (Labor Day), bet iš prie-zasties vaziuavimo Šv. Kazimie-ro Kareivių Draugystės ant parodos So. Bostone pašventi-nimo bažnyčios Šv. Petro Pa-rapijos, pasiliko atidėtas ant 19 d. Rug-sėjo, subatos vaka-ro. Su guodone: Komitetas.

PAJIEŠKOJIMAI.

Pajieškau brolio Vladis-lovo Meskos. Antri metai kaip išvaziavo iš Lietuvos į Ameri-ką. Paeina iš Kauno guberni-jos, Šiaulių pav., Stonelių so-džiaus. Prasom atsišaukti ar jis pats, ar kas kitas apie jį žinantis ant adreso:

Jonas Meška,
142 Endicott st.,
Boston, Mass. (gg)

Pajieškau pusbrolių: Fra-no ir Jono Bukantų. Pirmas jau 10 metų kaip Amerikoj, antras — 4, ir sesers Onos Bu-kantaitės, 8 metai Amerikoj.

Visi paeina iš Kauno gub., Šiaulių pav., Užviečių par. ir Minapių sodžiaus. Apart to, pajieškau dar pusbrolio Jono Bortnevičiaus, 4 metai kaip Am., pirmiau gyveno Skran-tone, Pa. Paeina iš Kauno gub., Šiaulių pav., Vaiguvo par. ir Gedvilų kaimo. Jie patį ar kas kitas teiksitės atsišaukti ant adreso:

Jonas Bukantas,
66 Nashua st.
Boston, Mass.

Pajieškau savo draugės, Marijonos Jasineckitės paei-na iš Suvalkų rėd. Saurių par., antri metai Am., apsi-vedus su Jonu Jenulioniu. Ji pati ar kiti, teiksitės greitai atsišaukti, nes labai syarbų reikalą pas jos gimines turiu.

Kazimieras Šimkus,
298 Bedford ave., Box 534,
Brooklyn, N. Y.

Pajieškau savo pažista-mų: Simijono Gribo, jo bro-liu Bronislovo ir sesers Mari-jonos ir Motiejaus Jakščio:vi-si jie iš lepsenų kaimo, Suval-kų gub. Meldžiu atsišaukti ant šitokio adreso:

Jonas Valaitis, 490 Green st.
Ansonija, Conn.

Pajieškau savo pažista-mų: Simijono Gribo, jo bro-liu Bronislovo ir sesers Mari-jonos ir Motiejaus Jakščio:vi-si jie iš lepsenų kaimo, Suval-kų gub. Meldžiu atsišaukti ant šitokio adreso:

Jonas Valaitis, 490 Green st.
Ansonija, Conn.

Pajieškau savo pažista-mų: Simijono Gribo, jo bro-liu Bronislovo ir sesers Mari-jonos ir Motiejaus Jakščio:vi-si jie iš lepsenų kaimo, Suval-kų gub. Meldžiu atsišaukti ant šitokio adreso:

Jonas Valaitis, 490 Green st.
Ansonija, Conn.

Pajieškau savo pažista-mų: Simijono Gribo, jo bro-liu Bronislovo ir sesers Mari-jonos ir Motiejaus Jakščio:vi-si jie iš lepsenų kaimo, Suval-kų gub. Meldžiu atsišaukti ant šitokio adreso:

Jonas Valaitis, 490 Green st.
Ansonija, Conn.

Skaitykite ir platinkite
„KELEIVIO“

_____